

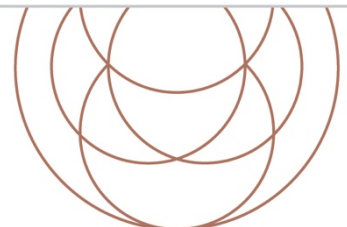
**STANOWISKO CAPITEA S.A. W ZAKRESIE NAJWAŻNIEJSZYCH TWIERDZEŃ NAJWYŻSZEJ
IZBY KONTROLI ZAPREZENTOWANYCH NA KONFERENCJI PRASOWEJ, STRONIE
INTERNETOWEJ NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI ORAZ W WYSTĄPIENIACH
POKONTROLNYCH DOTYCZĄCYCH WYNIKÓW KONTROLI NADZORU KOMISJI NADZORU
FINANSOWEGO NAD SPÓŁKĄ GETBACK S.A. (OBECNIE CAPITEA S.A.) ORAZ PODMIOTAMI
WSPÓLPRACUJĄCYMI ZE SPÓŁKĄ**

I. Wstęp

1. Tytułem wstępu należy wskazać, że zarzuty Najwyższej Izby Kontroli („**NIK**”) sformułowane w ww. (tytułarnych) twierdzeniach („**Twierdzenia NIK**”) – odnoszące się do kwestii prawno-finansowych związanych z Capitea S.A. („**Spółka**”, „**Dłużnik**”, „**GetBack**”), w tym dotyczących przebiegu przyspieszonego postępowania układowego prowadzonego przez Sąd wobec Spółki („**PPU Spółki**”), w ramach którego został zawarty układ Spółki z jej wierzycielami („**Układ**”) – w ocenie Spółki są nieobiektywne, szcątkowe, wybiórcze, abstrahują od faktów oraz treści przepisów prawa, w szczególności ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (dalej „**Pr. Res.**”) w jej ówczesnym brzmieniu.

Poniżej Spółka odnosi się w szczególności do następujących Twierdzeń NIK:

- 1) Twierdzenie NIK nr 1: Nie weryfikowano podstaw wycofania konwersji z propozycji układowych dłużnika tuż przed głosowaniem,
- 2) Twierdzenie NIK nr 2: Z opinii biegłych powołanych przez NIK wynika, że portfele wierzytelności zbyte zostały przez fundusze Open Finance Wierzytelności NS FIZ oraz easyDebt NS FIZ na rzecz Hoist II NS FIZ za kwotę, która nie odzwierciedlała ich wartości godziwej, a szkoda wynikająca z tej transakcji, pomimo konserwatywnego podejścia biegłych, opiewa na kwotę nie mniejszą niż 118 mln zł,
- 3) Twierdzenie NIK nr 3: W przyspieszonym postępowaniu układowym sąd wyznaczył nadzorcę sądowego bez wynikającej z art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 roku Prawo restrukturyzacyjne pisemnej zgody wierzycieli mających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności,
- 4) Twierdzenie NIK nr 4: W Sprawozdaniu GetBack z działalności za 2017 rok „nowy zarząd” spółki wskazał spodziewane kwoty, które zostaną odzyskane z posiadanych pakietów wierzytelności – w wysokości 5,65 mld zł. Oznacza to, że obligatariusze niezabezpieczeni mogli zostać zaspokojeni w pełnej wysokości, łącznie z należnymi odsetkami. W kolejnych latach dane te nie były już publikowane przez spółkę,

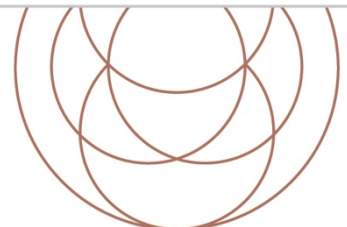

- 5) Twierdzenie NIK nr 5: W ramach przyspieszonego postępowania układowego nie ustalono, czy zaistniały przesłanki niewypłacalności lub zagrożenia niewypłacalnością, w tym nie ustalono terminów zapadalności poszczególnych serii obligacji,
  - 6) Twierdzenie NIK nr 6: W ramach przyspieszonego postępowania układowego nie ustalono wartości portfeli wierzytelności, aktywów, w tym wartości certyfikatów inwestycyjnych, co pozwoliłoby dostosować propozycje układowe do możliwości spółki,
  - 7) Twierdzenie NIK nr 7: W ramach przyspieszonego postępowania układowego nie weryfikowano przyczyn zmniejszenia zaspokojenia wierzycieli będących następstwem przedkładanych przez dłużnika zmienionych propozycji układowych,
  - 8) Twierdzenie NIK nr 8: W ramach przyspieszonego postępowania układowego nie dysponowano sprawozdaniami finansowymi,
  - 9) Twierdzenie NIK nr 9: W ramach przyspieszonego postępowania układowego nie przesłuchano żadnego świadka - odbierano jedynie oświadczenia, co wyklucza odpowiedzialność karną za ewentualne składanie fałszywych zeznań,
  - 10) Twierdzenie NIK nr 10: Sąd zatwierdził układ, pomimo że dłużnik nie realizował zobowiązań po dniu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego,
  - 11) Twierdzenie NIK nr 11: Uniemożliwiono wierzycielom ocenę finalnych propozycji układowych przed głosowaniem.
2. W ocenie Spółki Twierdzenia NIK wychodzą także poza ustawowe kryteria kontroli NIK – tj. legalności, gospodarności, celowości i rzetelności, na których powinna się ona opierać (art. 5 ust 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli).
3. Zarzuty sformułowane przez NIK w Twierdzeniach NIK stanowią nieuprawnioną insynuację rzekomego działania przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu („Sąd”) oraz Sąd Okręgowy we Wrocławiu niezgodnie z prawem, w ramach PPU Spółki, w toku którego został zawarty Układ. Formułowanie przez NIK twierdzeń zarzucających ww. sądom dokonanie działań niezgodnych z prawem nie znajduje bowiem oparcia w przepisach prawa, co zresztą potwierdził sam NIK w tzw. informacji o wynikach kontroli NIK pt.: *„Działalność organów i instytucji państwowych oraz podmiotów organizujących rynek finansowy wobec spółki Getback S.A., podmiotów oferujących jej papiery wartościowe oraz ją audytujących”* z dnia 19 grudnia 2019 r., w której na stronie 16 NIK stwierdził, że: **„W szczególności NIK nie ma uprawnień do kontroli działalności orzeczniczej sądów”**.

Intencje NIK stojące za przedmiotowymi wypowiedziami są tym bardziej niezrozumiałe, gdy weźmie się pod uwagę okoliczność, iż część Twierdzeń NIK wpisuje się w fałszywą narrację procesową głównego sprawcy „afery GetBack” Konrada Kąkolewskiego (dotyczy to przede wszystkim Twierdzenia NIK o rzekomej możliwości zaspokojenia obligatariuszy w pełnej wysokości).¹

---

¹ Konrad Kąkolewski to główny oskarżony w aferze GetBack, w stosunku do którego zastosowany był środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, którego okres wyniósł niemal 4 lata, przeciwko któremu – według wiedzy Spółki –

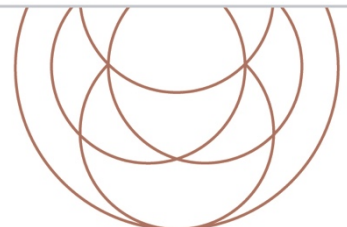
To właśnie w oparciu o takie stwierdzenie Konrad Kąkolewski bezskutecznie próbował podważyć Układ w ramach wniosku o zmianę Układu, który to wniosek został prawomocnie oddalony przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie i Sąd Okręgowy w Warszawie (jako sąd II instancji) odpowiednio w 2023 oraz 2024 roku, o czym Spółka informowała NIK w ramach składanych przez Spółkę wyjaśnień.

4. Tymczasem – zgodność Układu z prawem w znaczeniu materialnym i formalnym – w szczególności w kontekście działań i rzekomych zaniechań Spółki (w tym wycofania przez Spółkę konwersji z propozycji układowych), działań i rzekomych zaniechań Sędziego-komisarza, Nadzorcy Sądowego, Kuratora Obligatariuszy czy Rady Wierzycieli (w aspektach relewantnych dla przyjęcia Układu) podlegała badaniu przez Sąd, który prowadził PPU Spółki i wydał postanowienie o zatwierdzeniu Układu (potwierdzając jego zgodność z prawem w znaczeniu formalnym i materialnym) oraz Sąd II instancji – Sąd Okręgowy we Wrocławiu, który rozpoznawał zażalenia kilku uczestników PPU Spółki na postanowienie zatwierdzające Układ i żadnego z tych zażeń nie uwzględnił.
5. **Sądy I i II instancji, wydając orzeczenia prawomocnie zatwierdzające Układ, jednoznacznie i ostatecznie potwierdziły, że w toku PPU Spółki nie doszło do naruszenia żadnych norm obowiązującego w Polsce porządku prawnego, w szczególności żadnych norm Prawa Restrukturyzacyjnego.** Jak się bowiem jednolicie przyjmuje w doktrynie prawa restrukturyzacyjnego, sąd restrukturyzacyjny badający legalność (zgodność z prawem) przyjętego przez zgromadzenie wierzycieli układu musi wziąć pod uwagę wszystkie obowiązujące w polskim systemie prawnym normy o charakterze materialnym, jak i formalnym (to jest normy zawarte nie tylko w przepisach Prawa Restrukturyzacyjnego, ale również w całości obowiązującego w Polsce porządku prawnego²).

Prokuratura Regionalna w Warszawie wniosła dotychczas dwa akty oskarżenia do Sądu Okręgowego w Warszawie w związku z ww. aferą. Oskarżyciel publiczny zarzuca Konradowi Kąkolewskiemu (oraz innymi osobom) m.in. oszustwa związane z dystrybucją obligacji GetBack S.A. i certyfikatów funduszy inwestycyjnych. Według komunikatu Prokuratury Regionalnej w Warszawie wśród pomysłodawców i organizatorów przestępczego procederu był „prezes GetBack S.A. Konrad K.”. Jak wynika z ustaleń śledztwa, klienci, którzy kupili ponad 5 mln obligacji o wartości blisko 3 mld złotych, wyemitowanych przez GetBack S.A., byli wprowadzani w błąd co do sytuacji finansowej spółki i jej możliwości wywiązania się z zobowiązań finansowych. Ze względu na skalę emisji i wysokie oprocentowanie obligacji GetBack S.A. stopniowo tracił możliwość ich wykupienia, o czym nie informowano klientów, którym dalej sprzedawano obligacje. Zdaniem Prokuratury w wyniku działania oskarżonych (w tym Konrada Kąkolewskiego) straty w wysokości około 3 miliardów złotych poniosło ponad 9 tysięcy osób. Ponadto, KNF już ustaliła, że zarząd Spółki pod kierownictwem K. Kąkolewskiego świadomie i celowo zniekształcał dane prezentowane w sprawozdaniach finansowych Spółki oraz grupy kapitałowej poprzez fałszowanie wartości posiadanych aktywów i osiąganych wyników finansowych w kolejnych okresach sprawozdawczych, co skutkowało wydaniem przez KNF decyzji z dnia 17 grudnia 2019 r. o nałożeniu na Spółkę kary pieniężnej. Działania Konrada Kąkolewskiego poskutkowały również wydaniem przez Komisję Nadzoru Finansowego szeregu decyzji, w tym w szczególności decyzji z dnia 3 września 2021 r. nakładającej na Konrada Kąkolewskiego karę pieniężną w wysokości 900.000 zł za naruszenia obowiązków informacyjnych przez Spółkę w zakresie sporządzania śródrocznych raportów okresowych za 2017 r., tj. sporządzenie skonsolidowanego i jednostkowego raportu za I półrocze 2017 r., skonsolidowanego i jednostkowego raportu za III kwartał 2017 roku.

² P. Zimmerman, *Prawo restrukturyzacyjne. Komentarz*, Wydanie 6, Warszawa, LEX, 20.02.2023 r.; B. Groele, *Prawo restrukturyzacyjne. Komentarz*, wydanie II, LEX, 20.02.2023 r.; pod red. P. Filipiak, A. Hrycaj, LEX/el. 2020, LEX, 20.02.2023 r.; pod red. A.J. Witosz, *Prawo restrukturyzacyjne*, 2016, LEX, 20.02.2023 r.; R. Adamusa, *Wierzytelności zabezpieczone*, LEX, 20.02.2023 r.; Postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy z dnia 3 września 2020 roku, sygnatura akt: XXIII Gz 471/20; Postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 lutego 2022 roku, sygnatura akt: XXIII Gz 1317/21; Postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 23 lutego 2022 roku, sygnatura akt: XII Gz 480/21; R. Adamusa, *Wierzytelności zabezpieczone*, s. 16–22; Postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 lutego 2022 roku, sygnatura akt: XXIII Gz 1317/21.

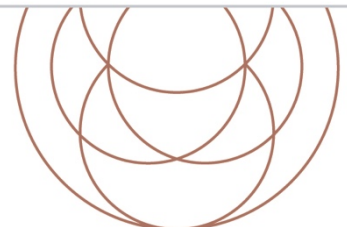

6. Należy przypomnieć, iż 63 uczestników PPU Spółki zgłosiło przeciwko Układowi pisemne zastrzeżenia, które zawierały szeroki katalog rozmaitych zarzutów rzekomych naruszeń prawa. Zarzucane przez uczestników PPU Spółki rzekome naruszenia dotyczyły nie tylko treści Układu (w tym w szczególności braku konwersji oraz trybu jej wycofania z propozycji układowych), ale również przebiegu i toku PPU Spółki, w tym czynności i działań Spółki i Nadzorcy Sądowego, a także czynności i decyzji orzeczniczych Sędziego-komisarza.
- a) Wszystkie wniesione zastrzeżenia zostały rozpoznane przez Sąd na rozprawie wyznaczonej w celu rozpoznania Układu i – z uwagi na ich bezpodstawność – nie zostały uwzględnione.
  - b) Następnie, rozstrzygnięcie sądu I instancji (Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu) zostało w całej rozciągłości podtrzymane przez Sąd II instancji (Sąd Okręgowy we Wrocławiu), który rozpoznawał zażalenia kilku uczestników PPU Spółki na postanowienie zatwierdzające Układ i żadnego z tych zażeń nie uwzględnił.

Sąd I i II instancji nie stwierdził bowiem, aby Układ (jego treść, bądź procedura jego przyjęcia) naruszał prawo, ani też, aby jego warunki były rażąco krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciwko Układowi i zgłosili zastrzeżenia (art. 165 ust. 1 i 2 Pr. Res.).

7. Trudno więc oprzeć się wrażeniu, że komentowane w niniejszym piśmie Twierdzenia NIK w istocie rzeczy próbują kwestionować poprawność prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu w zakresie zatwierdzenia Układu, które jest zgodne z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa oraz praktyką postępowań restrukturyzacyjnych.
8. **Takie działanie NIK jest działaniem istotnie wykraczającym poza ustawowy mandat nie tylko NIK, ale jakiegokolwiek innego organu administracji państwowej, czy jakiegokolwiek sądu – wskazać bowiem należy, iż:**
- a) **prawomocne postanowienie o zatwierdzeniu Układu, uwzględniające treść zawartego przez wierzycieli układu, jest postanowieniem kończącym sądowy etap postępowania restrukturyzacyjnego i jako takie posiada cechy prawomocności formalnej oraz materialnej;**
  - b) **prawomocne postanowienie o zatwierdzeniu Układu wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej – w szczególności NIK (art. 365 §1 k.p.c.);**
  - c) **zgodność Układu z prawem (w znaczeniu materialnym i formalnym) wynikająca z prawomocnego postanowienia o zatwierdzeniu Układu nie podlega badaniu w jakimkolwiek innym postępowaniu sądowym; innymi słowy, z uwagi na prawomocność postanowienia o zatwierdzeniu Układu (art. 365 §1 k.p.c.), jego zgodność z prawem została w sposób definitywny rozstrzygnięta (potwierdzona) i nie może być skutecznie kwestionowana w żadnym postępowaniu.**

Na koniec należy wskazać, że do chwili obecnej, przebieg PPU Spółki, w tym zgodność z prawem działań uczestników tego postępowania, w szczególności reprezentantów Spółki i jej doradców prawnych, Nadzorcy Sądowego, Kuratora Obligatariuszy, Rady Wierzycieli, czynności i decyzji orzeczniczych Sędziego-komisarza, propozycji układowych i braku pokrzywdzenia wierzycieli układowych z powodu braku konwersji wierzytelności

układowych na akcje Spółki, zostały pozytywnie zweryfikowane w trakcie już sześciu (6) postępowań przed sądami powszechnymi (w przedmiocie: zatwierdzenia Układu, zażalenia na postanowienie o zatwierdzenia układu oraz dwóch dwuinstancyjnych postępowań o otwarcie postępowania w przedmiocie zmiany Układu z wniosków Konrada Kąkolewskiego oraz Syndyka masy upadłości Idea Bank – Marcina Kubiczka), trwających łącznie ponad 6 lat.

W niniejszym komunikacie Spółka odnosi się do wybranych – najistotniejszych z perspektywy Spółki – Twierdzeń NIK. Nie oznacza to w szczególności, że w odniesieniu do pozostałych Twierdzeń NIK Spółka uznaje je za zasadne.

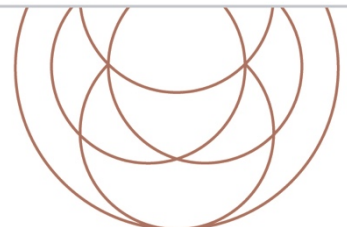
II. Stanowisko Spółki w odniesieniu do poszczególnych Twierdzeń NIK

Odnosząc się do poszczególnych Twierdzeń i zarzutów NIK, Spółka wskazuje następujące okoliczności i wyjaśnia jak niżej:

1. **Twierdzenie NIK nr 1: Nie weryfikowano podstaw wycofania konwersji z propozycji układowych dłużnika tuż przed głosowaniem.**

Powyższe twierdzenie NIK jest fałszywe i w sposób oczywisty sprzeczne z treścią akt PPU Spółki, w szczególności z treścią uzasadnienia Postanowienia Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. o zatwierdzeniu Układu.

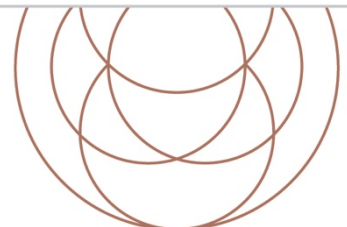
- 1) Jak wynika z akt PPU Spółki kwestia „wycofania konwersji” z propozycji układowych Dłużnika była przedmiotem szczególnego zainteresowania Sądu, który w uzasadnieniu Postanowienia z dnia 6 czerwca 2019 r. o zatwierdzeniu Układu, na stronach 14-16 uzasadnienia, przedstawił szczegółową analizę prawną dopuszczalności „wycofania konwersji” z propozycji układowych Dłużnika na Zgromadzeniu Wierzycieli w dniu 22 stycznia 2019 r.
- 2) **Sąd jednoznacznie wskazał w tym zakresie, iż dłużnik (Spółka) był uprawniony do wycofania konwersji z propozycji układowych dłużnika również na zgromadzeniu wierzycieli, na którym miał być głosowany Układ – w oparciu o przepis art. 117 ust. 2 PrRes., który *expressis verbis* przewiduje możliwość zmiany złożonych propozycji układowych (p. art. 117 ust. 2 Prawa Restrukturyzacyjnego) i to nie tylko na korzyść, ale i również na niekorzyść wierzycieli (arg. *a contrario* z końcowej części zdania pierwszego przytoczonego przepisu).** Poprawność twierdzenia Sądu w tym zakresie potwierdza doktryna prawa restrukturyzacyjnego (np. P. Zimmerman „*Prawo restrukturyzacyjne. Komentarz. [w:] Prawo upadłościowe. Prawo restrukturyzacyjne. Komentarz, wyd. 8, 2024, art. 117*” - A. J. Witosz [w:] *Prawo restrukturyzacyjne. Komentarz, red. A. Torbus, A. Witosz, Warszawa 2016, art. 117.*).
- 3) Co więcej, Sąd w treści uzasadnienia Postanowienia przypomniał, że:
  - a) za układem przewidującym brak konwersji wypowiedzieli się uczestnicy PPU Spółki z mocy prawa zobowiązani do działania w interesie wierzycieli oraz obligatariuszy Spółki – to jest odpowiednio Rada Wierzycieli i Kurator obligatariuszy, i których stanowisko jest miarodajne dla oceny, czy

określone rozwiązania przyjęte w układzie (lub ich brak) leżą w interesie wierzycieli, w tym obligatariuszy, czy nie;

- b) w toku PPU Spółki „Kilkudziesięciu wierzycieli złożyło do akt sprawy oświadczenia, w których wskazywali, że *kategoriycznie nie zgadzają się na żadną konwersję na akcje „toksycznych oraz ryzykownych obligacji Getback”*); oświadczenia takie składały osoby, które szansa na zaspokojenie upatrują w skierowaniu roszczeń do podmiotów, które sprzedały im obligacje dłużnika - przede wszystkim wobec Idea Bank S.A.), albowiem ich wierzytelności wygasłyby zaraz po skonwertowaniu na akcje dłużnika, co pozbawiałoby ich szansy na wystąpienie z jakimikolwiek roszczeniami wobec innych podmiotów,
  - c) konwersja wierzytelności na akcje/ udziały nie jest obligatoryjnym sposobem zaspokojenia roszczeń wierzycieli w ramach układu (żaden z przepisów Prawa Restrukturyzacyjnego nie przewiduje obowiązku wprowadzenia do układu konwersji jako sposobu zaspokojenia wierzycieli,
  - d) **brak w Układzie konwersji jako sposobu zaspokojenia wierzycieli nie jest ani niezgodne z prawem, ani nie stanowi o rażącym pokrzywdzeniu tych obligatariuszy, którzy byli zainteresowani konwersją** (nota bene była to bardzo nieliczna grupa kilkudziesięciu spośród ponad 9,5 tys. obligatariuszy).
- 4) Warto w tym miejscu wskazać, iż w praktyce sądów restrukturyzacyjnych w Polsce konwersja jest wyjątkowo rzadko spotykanym sposobem zaspokojenia wierzytelności obejmowanych układami – jak wynika z analizy zespołu ekspertów CMT Advisory Sp. z o.o., w latach 2023 – 1 poł. 2025 roku:
- a) układy przewidujące konwersję części wierzytelności na akcje lub udziały spółki będącej dłużnikiem stanowią tylko 4,3% wszystkich zatwierdzonych układów w Polsce (łącznie 30 układów),
  - b) zdecydowana większość z 30 przypadków dotyczyła konwersji wierzytelności dotychczasowych akcjonariuszy / udziałowców dłużnika,
  - c) w żadnym z analizowanych układów z konwersją autorzy analizy nie zidentyfikowali układów, w których w rezultacie konwersji kontrolę na dłużnikiem przejęliby wierzyciele.

Tak więc zarówno sama treść Układu nieprzewidująca konwersji, jak też tryb wycofania konwersji z propozycji układowych, podlegały szczegółowej analizie i weryfikacji Sądu, których konkluzją było przyjęcie przez Sąd, że Układ w tym zakresie (jak też w każdym innym aspekcie), w znaczeniu formalnym i materialnym, jest zgodny z prawem.

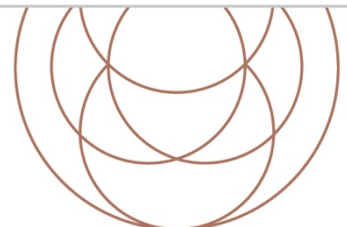

2. **Twierdzenie NIK nr 2:** Z opinii biegłych powołanych przez NIK wynika, że portfele wierzytelności zbyte zostały przez fundusze Open Finance Wierzytelności NS FIZ oraz easyDebt NS FIZ na rzecz Hoist II NS FIZ za kwotę, która nie odzwierciedlała ich wartości godziwej, a szkoda wynikająca z tej transakcji, pomimo konserwatywnego podejścia biegłych, opiewa na kwotę nie mniejszą niż 118 mln zł.

Powyższe Twierdzenie NIK jest nieprawdziwe (sprzeczne z faktami) i nie znajduje jakiegokolwiek potwierdzenia w dokumentach będących w posiadaniu Spółki, które Spółka również udostępniła NIK. Twierdzenie NIK jest też sprzeczne ze stanowiskiem Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: „UKNF”).

- 1) Transakcję zbycia części portfeli funduszy Open Finance Wierzytelności NS FIZ (dalej: „OFW”) i easyDebt NS FIZ (dalej: „easyDebt”) na rzecz Hoist II NS FIZ (dalej: „Hoist II”) (dalej: „**Transakcja Hoist**”) dokonywał zarząd Noble Funds TFI S.A. (dalej: „**Noble Funds TFI**”), które zarządzało funduszami OFW i easyDebt i było wyłącznym uprawnionym do zawarcia umowy rozporządzającej majątkiem tych funduszy. **Transakcję Hoist nie zawierał więc GetBack – ani jako uczestnik, ani jako „serwiser” portfeli tych funduszy.**
- 2) Transakcja Hoist została zawarta przez Noble Funds TFI w rezultacie konkurencyjnego i kilkietapowego przetargu, do którego zaproszono łącznie ponad dwudziestu inwestorów branżowych i finansowych, w tym inwestorów zagranicznych.
- 3) **Wartość portfeli będących przedmiotem zbycia na rzecz Hoist II według statutowej wyceny aktywów funduszy OFW oraz easyDebt na daty bezpośrednio poprzedzające zawarcie transakcji z Hoist II (tj. na 10 stycznia 2019 r. w przypadku OFW oraz na 31 grudnia 2018 r. dla easyDebt) (dalej: „Wyceny Statutowe”), dokonanej przez jedyny uprawniony do tego podmiot, czyli Noble Funds TFI, wynosiła 308.996.621 PLN. Prawdliwość Wycen Statutowych nie była kwestionowana ani przez depozytariusza ww. funduszy – czyli mBank S.A., ani przez UKNF.**
- 4) Oferta Hoist II na zakup części aktywów OFW oraz easyDebt była obiektywnie najkorzystniejsza – zaoferowana cena zakupu była najwyższa, a jej płatność bezwarunkowa. **Cena zapłacona przez Hoist II w dniu 29 kwietnia 2019 r. w kwocie 359.073.377 PLN była wyższa od wartości godziwej portfeli będących przedmiotem transakcji (wynikającej z Wycen Statutowych zbywanych portfeli w księgach rachunkowych tych funduszy) wynoszącej na daty bezpośrednio poprzedzające zawarcie transakcji z Hoist II kwotę 308.996.621 PLN.**
- 5) Jednocześnie, zgodnie z mechanizmem ustalenia ostatecznej wartości przepływów pieniężnych należnych funduszom OFW oraz easyDebt, który został przewidziany w dokumentacji Transakcji Hoist – w okresie od początku stycznia 2019 r. do 28 kwietnia 2019 r. na rachunki funduszy OFW oraz easyDebt wpływały środki z tytułu działań windykacyjnych, które – po pokryciu kosztów serwisu oraz kosztów sądowych i egzekucyjnych – wygenerowały nadwyżkę w kwocie **22.931.741 PLN.**

Środki w tej wysokości pozostały po Transakcji Hoist na rachunkach OFW oraz easyDebt i dodatkowo – ponad cenę zbycia portfeli OFW i easyDebt przekraczającą ich wartość godziwą, co opisano w pkt. 4 powyżej – poprawiały ekonomikę Transakcji Hoist z perspektywy OFW, easyDebt oraz Spółki (jako wyłącznego uczestnika ww. funduszy).

- 6) W rezultacie Transakcji Hoist, fundusze OFW i easyDebt otrzymały od Hoist II środki pieniężne w kwocie wyższej niż wartość godziwa zbywanych portfeli wynikająca z Wycen Statutowych zbywanych portfeli w księgach rachunkowych tych funduszy na daty bezpośrednio poprzedzające zawarcie transakcji z Hoist II (tj. na 10 stycznia 2019 r. w przypadku OFW oraz na 31 grudnia 2018 r. dla easyDebt).

Tak więc fundusze OFW i easyDebt nie tylko nie poniosły jakiegokolwiek straty/szkody na skutek sprzedaży portfeli do Hoist II, ale wygenerowały (w stosunku do wartości godziwej wynikającej z Wycen Statutowych, w których ujmowane były portfele w księgach funduszy na daty bezpośrednio poprzedzające zawarcie transakcji z Hoist II oraz z uwzględnieniem przepływów operacyjnych w okresie od początku stycznia 2019 r. do 28 kwietnia 2019 r.) nadwyżkę ekonomiczną w łącznej kwocie 73.008.497 PLN.

- 7) W skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym GetBack za 2018 rok wartość godziwa portfeli zbytych na rzecz Hoist II na datę 31 grudnia 2018 r. ustalona została w kwocie równej cenie uzyskanej w Transakcji Hoist skorygowanej o przepływy przysługujące zbytym portfelom w okresie od początku stycznia 2019 r. do 28 kwietnia 2019 r. Poprawność tego sprawozdania finansowego GetBack – w tym poprawność wyceny portfeli wierzytelności będących przedmiotem zbycia na rzecz Hoist II – została potwierdzona wydaniem opinii z badania przez PKF Consult Sp. z o.o. sp.k.

Proces badania sprawozdania finansowego GetBack za 2018 rok przez PKF Consult Sp. z o.o. sp.k. został objęty kontrolą Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego, która nie wykryła nieprawidłowości w pracach audytora.

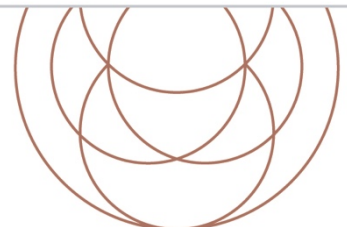
- 8) Dodatkowo, Spółka jest w posiadaniu prywatnej opinii sporządzonej przez podmiot specjalizujący się w wycenie portfeli wierzytelności na rzecz TFI oraz depozytariuszy funduszy, zgodnie z którą cena uzyskana za zbywane przez OFW i easyDebt portfele w dniu 29 kwietnia 2019 r. (wynosząca 359.073.377 PLN) przewyższała ich wartość godziwą.

Potwierdza to, że fundusze OFW i easyDebt nie tylko nie poniosły jakiegokolwiek straty/szkody na skutek sprzedaży portfeli do Hoist II, ale wygenerowały nadwyżkę ekonomiczną.

Powyższe oznacza, że warunki Transakcji Hoist były rynkowe – zarówno w kontekście wartości ceny, jak i trybu wylonienia Hoist II jako podmiotu nabywającego przedmiotowe portfele.

- 9) Konieczne jest też zwrócenie uwagi na fakt, iż depozytariusz funduszy OFW i easyDebt – mBank S.A., który z mocy prawa zobowiązany jest do ochrony interesów uczestników funduszy:
- nie zakwestionował poprawności wyceny portfeli funduszy OFW i easyDebt na daty bezpośrednio poprzedzające zawarcie transakcji z Hoist II,
  - nie uznał, aby warunki Transakcji Hoist naruszyły interesy GetBack (jako uczestnika tych funduszy), w szczególności nie zakwestionował ceny po jakiej aktywa tych funduszy zostały zbyte – w związku z czym, nie zablokował ww. transakcji.

W konsekwencji depozytariusz nie podjął żadnych czynności następczych – np. nie wytoczył powództwa przeciwko Noble Funds TFI, do których podjęcia zobowiązany jest na mocy przepisów

prawa w sytuacji gdyby wycena portfeli będących przedmiotem transakcji z Hoist II na daty bezpośrednio poprzedzające zawarcie transakcji z Hoist II była nieprawidłowa lub gdyby transakcja zbycia przez OFW i easyDebt portfeli na rzecz Hoist II generowała po stronie ww. funduszy jakkolwiek stratę/szkodę lub naruszała interes uczestnika tych funduszy (tj. Spółki).

- 10) Niezależnie od powyższego – z komunikatu Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 8 lipca 2025 r. (https://www.knf.gov.pl/komunikacja/komunikaty?articleId=94440&p_id=18) wynika m.in., że „UKNF przeprowadził dwie analizy, które nie dały podstaw do kwestionowania ceny, po jakiej zrealizowane zostały transakcje zbycia wspomnianych pakietów wierzytelności”. Co istotne, Urząd w komunikacie podkreślił, że „Co istotne, analizy UKNF bazowały na rzeczywistych danych o przepływach uzyskiwanych z tych wierzytelności od momentu zawarcia tych transakcji do 2021 roku oraz do połowy 2024 roku.”

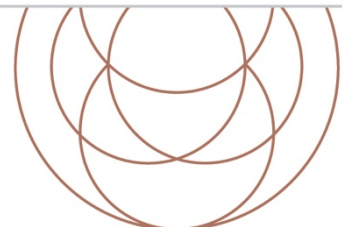
Oznacza to, że organ państwowy jakim jest UKNF dwukrotnie weryfikował parametry Transakcji Hoist w oparciu o rzeczywiste przepływy pieniężne uzyskiwane przez Hoist II z zakupionych od OFW i easyDebt portfeli. Rezultat analiz UKNF jest zasadniczo spójny z dokumentami i analizami dostępnymi w Spółce – z perspektywy OFW, easyDebt i Spółki, transakcja zbycia portfeli na rzecz Hoist II zawarta została na warunkach rynkowych i w żadnym aspekcie nie generowała straty/szkody po stronie OFW i easyDebt. Dodatkowo, porównanie wyceny tych portfeli na daty bezpośrednio poprzedzające zawarcie transakcji z Hoist II w księgach funduszy OFW oraz easyDebt z ceną uzyskaną ze sprzedaży tych portfeli do Hoist II przy uwzględnieniu przepływów operacyjnych w okresie od początku stycznia 2019 r. do 28 kwietnia 2019 r. prowadzi do oczywistego wniosku, że fundusze OFW i easyDebt wygenerowały na tej sprzedaży nadwyżkę ekonomiczną w wysokości 73.008.497 PLN.

- 11) Należy przy tym podkreślić, że bez zawarcia Transakcji Hoist GetBack utraciłby w połowie 2019 roku płynność i zmuszony byłby do ogłoszenia upadłości. Zgodnie z opinią zespołu biegłych będącą w dyspozycji Spółki, w przypadku upadłości GetBack spowodowanej brakiem realizacji Transakcji Hoist poziom zaspokojenia wierzycieli układowych, w tym obligatariuszy, wyniósłby zaledwie około 3,5%. Oznaczałoby to poziom spłat obligatariuszy ponad 7 razy niższy niż poziom spłat, do którego zobowiązała się Spółka w ramach obecnie realizowanego Układu, tj. 25%. Jednocześnie, wypłacone na koniec września 2025 r. raty układowe odpowiadać będą zaspokojeniu obligatariuszy na poziomie przekraczającym 15%.

3. Twierdzenie NIK nr 3: W przyspieszonym postępowaniu układowym sąd wyznaczył nadzorcę sądowego bez wynikającej z art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 roku Prawo restrukturyzacyjne pisemnej zgody wierzycieli mających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności.

Powyższe twierdzenie NIK jest fałszywe i w sposób oczywisty sprzeczne z treścią akt PPU Spółki i przepisami Pr. Res.

- 1) Powołanie nadzorcy sądowego w ramach PPU Spółki nastąpiło zgodnie z prawem, w oparciu o art. 38 ust. 1 Pr. Res. który stanowi, że:

„Nadzorca sądowy jest powoływany przez sąd w postanowieniu o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego lub postępowania układowego.”

Z brzmienia cytowanego przepisu wynika, że decyzja w tym zakresie należy **wyłącznie do sądu, który – co do zasady – nie jest w tym zakresie związany wnioskami wierzycieli ani dłużnika** – tak też było w przypadku PPU Spółki.

- 2) Wyjątek od powyższej zasady, stanowi sytuacja opisana w przepisie art. 38 ust. 2 Pr. Res. (który rzekomo zdaniem NIK miał zostać naruszony przez Sąd). Przepis ten stanowi, iż:

„na wniosek dłużnika, do którego dołączono pisemną zgodę wierzyciela lub wierzycieli mających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności, z wyłączeniem wierzycieli, o których mowa w art. 80 ust. 3 oraz art. 116, sąd, w postanowieniu o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego lub postępowania układowego, powołuje do pełnienia funkcji nadzorcy sądowego osobę spełniającą wymogi, o których mowa w art. 24, wskazaną przez dłużnika. Sąd może odmówić powołania wskazanej osoby, jeżeli zachodzą uzasadnione przyczyny, w szczególności jeżeli jest oczywiste, że wskazana osoba nie daje rękąmi należytego wykonywania obowiązków.”

- 3) Naruszenie przez Sąd przepisu art. 38 ust. 2 Pr. Res. mogłoby mieć miejsce w sytuacji, w której Sąd – pomimo otrzymania wniosku wskazującego konkretną osobę nadzorcy sądowego, do którego dołączona została pisemna zgoda (na powołanie tego konkretnego nadzorcy) wierzyciela lub wierzycieli mających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności, z wyłączeniem wierzycieli, o których mowa w art. 80 ust. 3 oraz art. 116 Pr. Res. – powołał, wbrew treści przepisu art. 38 ust. 2 Pr. Res. *in fine*, do pełnienia funkcji nadzorcy sądowego osobę inną niż wskazana we wniosku.
- 4) Tymczasem, wraz z wnioskiem o otwarcie PPU Spółki, Sądowi nie została doręczona pisemna zgoda wierzyciela lub wierzycieli mających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności na powołanie wskazanego we wniosku o otwarcie PPU Spółki podmiotu do pełnienia funkcji nadzorcy sądowego.

Tak więc przepis art. 38 ust. 2 Pr. Res. w ogóle nie mógł znaleźć zastosowania przy powoływaniu przez Sąd nadzorcy sądowego w PPU Spółki, a tym bardziej przepis ten nie mógł zostać naruszony przez Sąd.

4. **Twierdzenie NIK nr 4: W Sprawozdaniu GetBack z działalności za 2017 rok „nowy zarząd” spółki wskazał spodziewane kwoty, które zostaną odzyskane z posiadanych pakietów wierzytelności – w wysokości 5,65 mld zł. Oznacza to, że obligatariusze niezabezpieczeni mogli zostać zaspokojeni w pełnej wysokości, łącznie z należnymi odsetkami. W kolejnych latach dane te nie były już publikowane przez spółkę.**

Powyższe Twierdzenie NIK jest nie tylko fałszywe i w sposób oczywisty sprzeczne z treścią akt PPU Spółki i treścią raportów bieżących publikowanych przez Spółkę, **ale stanowi próbę zmanipulowania opinii publicznej co do rzeczywistej możliwości Spółki zaspokojenia jej wierzycieli w związku z otwarciem PPU Spółki z następujących powodów:**

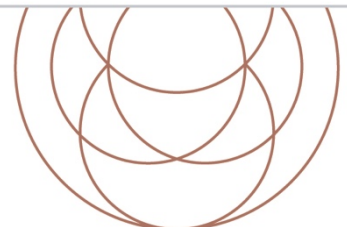
- 1) Po pierwsze, NIK manipulacyjnie pomija oczywisty i powszechnie znany fakt, iż w dacie otwarcia PPU Spółki niezależnie od tego, że Spółka (i jej grupa) była dłużnikiem niezabezpieczonych obligatariuszy

objętych Układem, Spółka (i jej grupa) była dłużnikiem tzw. „wierzycieli nieredukowalnych” – czyli wierzycieli (przede wszystkim banki i inne instytucje finansowe) zabezpieczonych na majątku Spółki i wierzycieli funduszy własnych, którzy nie byli objęci układem i którzy mieli możliwość egzekwowania swoich wierzytelności względem Spółki (i jej grupy) bez żadnych ograniczeń przewidzianych Układem, z pierwszeństwem przed wierzycielami objętymi Układem.

Powyższa okoliczność, doskonale znana NIK (Spółka przekazała NIK stosowne informacje w tym zakresie), oznaczała, że aktywa Spółki i jej grupy (w ich rzeczywistej, poprawnie ustalonej wartości) generujące środki pieniężne na obsługę zobowiązań Spółki (i jej grupy):

- w pierwszej kolejności musiały spłacić zobowiązania względem „wierzycieli nieredukowalnych” wynoszące ok. 700 mln zł (te zobowiązania nie podlegały redukcji ani ograniczeniom w trybie i kolejności ich dochodzenia przewidzianych Układem),
  - dopiero następnie mogły służyć zaspokojeniu wierzycieli układowych – kwota rat układowych wynosząca łącznie ok. 600 mln zł, odpowiada zasadniczo wartości majątku grupy GetBack pozostałego po rozliczeniu zobowiązań Spółki i jej grupy względem wierzycieli nieredukowalnych (w wysokości ok. 700 mln zł).
- 2) Po drugie, NIK fałszywie i manipulacyjnie utożsamia wartość „spodziewanych kwot, które zostaną odzyskane z posiadanych pakietów wierzytelności” z wartością środków, które Spółka mogła przeznaczyć na zaspokojenie zobowiązań Spółki (i jej grupy) w tym w szczególności zobowiązań układowych.
- a) W przedmiotowym twierdzeniu NIK odnosi się do wartości prognozy odzysków z portfeli wierzytelności (dalej: „ERC”), która stanowi prognozę odzysków „brutto” z portfeli wierzytelności będąca sumą oczekiwanych, niezdyskontowanych, przyszłych spłat z portfeli wierzytelności. **Wartość ta (niezależnie od tego, że nie została prawidłowo oszacowana w sprawozdaniu GetBack z działalności za 2017 rok – o czym mowa w pkt 3) poniżej), nie obejmuje kosztów i wydatków jakie należy ponieść w związku z działaniami windykacyjnymi, które są niezbędne dla osiągnięcia tych prognozowanych spłat (odzysków) ani innych kosztów, jakie Spółka i jej grupa musiała ponieść w toku realizacji Układu.**
- b) W żadnym scenariuszu Spółka nie była więc w stanie przeznaczyć całości środków odpowiadających wartości ERC tylko na spłatę zobowiązań układowych – bezpośrednie porównywanie kwoty ERC do wartości zobowiązań układowych i utożsamianie wartości ERC (nawet tej poprawnie skalkulowanej) z wartością środków, które Spółka mogła przeznaczyć na zaspokojenie zobowiązań, w tym zobowiązań układowych, jest fundamentalnie błędne.
- 3) Po trzecie, NIK fałszywie i manipulacyjnie pomija ten powszechnie znany fakt, iż ERC (o wartości 5,65 mld zł) zaprezentowane w sprawozdaniu z działalności Spółki za 2017 rok, została zaprezentowana w sporządzonym w sposób nieprawidłowy sprawozdaniu z działalności pod nadzorem ówczesnego CFO GetBack – Pani Bożeny Solskiej – tj. zostało ono ustalone zgodnie z historyczną i nieprawidłową metodologią stosowaną przez Spółkę, jeszcze za rządów Konrada Kąkolewskiego (służącą fałszowaniu wyników finansowych Spółki i jej grupy).

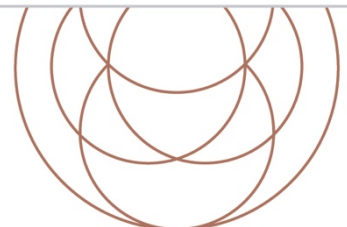

- a) Metodologia ta była bardzo prosta i polegała na tym, że łączna wartość ceny nabycia portfeli wierzytelności funduszy własnych wg danych na 31 grudnia 2017 r. została przemnożona przez współczynnik 273% (mający stanowić rynkowy benchmark wskazujący na potencjał odzyskowy portfeli wierzytelności w odniesieniu do ceny ich nabycia). Następnie, tak uzyskaną kwotę pomniejszono o dotychczasowe zrealizowane odzyski. Była to wysoce uproszczona i nieprawidłowa metoda służąca zafałszowywaniu wyników finansowych Spółki, która w rezultacie podawała wielokrotnie zawyżone ERC, gdyż wartość portfeli wierzytelności w cenach nabycia ujmowana przez GetBack zawierała też sztuczną marżę powstałą z transakcji obrotu portfelami wierzytelności (tzw. rolek). Ponadto, porównanie się przez GetBack do benchmarku rynkowego powodowało dodatkowe zawyżenie prognozy odzysków, gdyż GetBack realizował w latach 2016-2017 średnio 60% własnej prognozy odzysków służącej do ustalenia ceny nabycia portfeli wierzytelności, co było istotnie poniżej benchmarku rynkowego opartego na współczynniku 273%.
- b) **ERC zaprezentowane w sprawozdaniu z działalności za 2017 rok nie pochodziło więc z prawidłowej wyceny portfeli wierzytelności, która - zgodnie z przepisami prawa - powinna być sporządzona przez zewnętrzny podmiot wyceniający (dalej: „ZPW”) działający na zlecenie TFI zarządzających funduszami własnymi GetBack, tylko z tzw. „obliczeń własnych” poprzedniego zarządu Spółki opartych o opisaną w pkt a) powyżej metodologię.**
- 4) Co istotne, po zidentyfikowaniu mechanizmów służących (przed otwarciem PPU Spółki) do zniekształcania i zafałszowywania sprawozdań finansowych Spółki i jej Grupy:
- tzw. rolek, tj. transakcji polegających na zbywaniu portfeli wierzytelności pomiędzy funduszami własnymi GetBack z dodatkową marżą w celu uniknięcia korekty wyceny tych portfeli z uwagi na niewykonywanie prognoz odzysków oraz po to, aby wygenerować dodatkową (sztuczną) marżę, która (sztucznie) zwiększała wartość przychodów i zysków oraz podnosiła wycenę aktywów grupy GetBack, oraz
  - pożyczek „Koniczynka”, tj. pożyczek udzielanych przez spółkę z grupy GetBack, dłużnikom funduszy w celu dokonania jednorazowej spłaty ich zobowiązań, dzięki czemu w sprawozdaniu GetBack pojawiały się dodatkowe przychody i zyski, a wycena portfeli wierzytelności nie była korygowana z powodu niewykonywania prognozy odzysków,

oraz ich wpływu na prognozę odzysków i wartość portfeli wierzytelności,

Spółka – jej „nowy zarząd” – niezwłocznie opublikowała dwa raporty bieżące, w których podała zaktualizowaną wartość ERC – w dniu 18 lipca 2018 r. oraz 22 sierpnia 2018 r. Ostateczna prognoza ERC na 30 czerwca 2018 r. wynosiła 2,272 mld zł, a faktyczną wartość portfeli oszacowano na 1,323 mld zł – i to właśnie te rzeczywiste – poprawne wartości ERC stanowiły zasadniczo podstawę do aktualizacji przez Spółkę, w toku PPU Spółki, propozycji układowych i ostatecznego sformułowania treści Planu Restrukturyzacyjnego.

- 5) W tym miejscu wskazać należy, iż podanie przez „nowy zarząd” Spółki ERC w kwocie wskazanej przez NIK – wynikało ze stanu wiedzy (a w zasadzie z faktu braku wiedzy) po stronie członków „nowego zarządu” co do samego faktu występowania fałszerstw oraz ich skali jakich dopuścił się poprzedni zarząd

Spółki w zakresie przygotowania sprawozdań finansowych i wadliwej metodologii, według której obliczona została wartość ERC zaprezentowana w sprawozdaniu z działalności Spółki za 2017 rok.

Oczywistym jest przy tym, że przy tak wysokim poziomie złożoności działalności GetBack i jej grupy, skali nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg rachunkowych Spółki oraz funduszy własnych i poziomie zafalszowania jej wyników finansowych, nowi członkowie zarządu nie mieli szansy, aby samodzielnie odkryć transakcje realizowane przez fundusze własne w czerwcu 2018 roku – a więc w przeciągu raptem kilku tygodni od ich powołania w skład zarządu Spółki. Dojście do tej wiedzy wymagało zmiany na stanowisku CFO Spółki i wielu tygodni samodzielnej i żmudnej pracy i na bazie tej wiedzy „nowy zarząd” sporządził poprawne kalkulacje ERC i wartości portfeli wierzytelności (informując o tym rynek w trybie raportów, bieżących o których mowa w pkt 6 ppkt 3) poniżej) i dostosował do tych wielkości treść propozycji układowych i treść Planu Restrukturyzacyjnego.

5. Twierdzenie NIK nr 5: W ramach przyspieszonego postępowania układowego nie ustalono, czy zaistniały przesłanki niewypłacalności lub zagrożenia niewypłacalnością, w tym nie ustalono terminów zapadalności poszczególnych serii obligacji.

Powyższe Twierdzenie NIK jest fałszywe i w sposób oczywisty sprzeczne z treścią akt PPU Spółki i przepisami Pr. Res.

- 1) Zgodnie z art. 232 ust. 1 Pr. Res. sąd rozpoznaje wniosek o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego na posiedzeniu niejawnym **wyłącznie** na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku.

Oznacza to, że Sąd rozstrzygając wniosek o otwarcie PPU Spółki był zobligowany do oparcia swojego rozstrzygnięcia wyłącznie na informacjach, dokumentach i oświadczeniach przedstawionych przez Spółkę we wniosku o otwarcie PPU Spółki.

- 2) Wniosek o otwarcie PPU Spółki, podpisany przez ówczesnych reprezentantów Spółki – Bożenę Solską oraz Mariusza Brysika – zawierał w szczególności:
  - a) Oświadczenie ówczesnych reprezentantów Spółki, zgodnie z którym **„Dłużnik jest co najmniej zagrożony niewypłacalnością”**,
  - b) **Informację Dłużnika, że: „Na dzień 25 kwietnia 2018 r. łączna wartość nominalna niewykupionych w terminie obligacji wynosiła 88,26 mln zł, zaś łączna wartość niewypłaconych w terminie odsetek od obligacji 3,32 mln zł. Sytuacja płynnościowa Spółki grozi jej utratą zdolności do terminowego wywiązywania się z zobowiązań płatniczych bez ponoszenia nadzwyczajnych kosztów.”** – informacja ta korelowała z informacjami zawartymi w publikowanych w 2018 roku przez Zarząd Spółki (w ówczesnym składzie) – w przededniu złożenia wniosku o otwarcie PPU Spółki, raportach ESPI. Np.: RAPORT ESPI 51/2018 z 26 kwietnia 2018 r.: „(...) Na dzień 25 kwietnia 2018 r. łączna wartość nominalna niewykupionych w terminie Obligacji wynosiła 88,26 mln zł. Ponadto łączna wartość niewypłaconych w terminie odsetek od Obligacji na dzień 25 kwietnia 2018 r. wynosiła 3,32 mln zł. Jednocześnie Zarząd GetBack zastrzega, że przedstawione dane nie podlegały badaniu przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych. (...)”

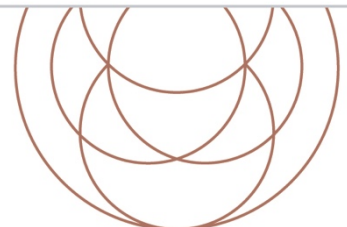
- c) aktualny na datę złożenia wniosku wykaz majątku Spółki z szacunkową wyceną jego składników,
  - d) bilans Spółki na dzień 6 kwietnia 2018 r. sporządzony przez Dłużnika dla celów postępowania,
  - e) wykaz wierzycieli Spółki zawierający w informacji wymagane przez art. 227 ust. 1 pkt 6 Pr. Res., **w szczególności informacje o terminie zapłaty (zapłaty) zobowiązań Spółki z tytułu poszczególnych serii obligacji wyemitowanych przez Spółkę – ergo: dokumenty załączone do wniosku o otwarcie PPU Spółki jednoznacznie wskazywały terminy zapadalności poszczególnych serii obligacji.**
  - f) **informacje o wartości środków pieniężnych znajdujących się na rachunkach Spółki, z której jednoznacznie wynikało, iż są one niewystarczające na pokrycie już wymagalnych zobowiązań.**
- 3) Informacje o terminach zapadalności poszczególnych serii obligacji były również przekazywane przez Spółkę nadzorcą sądowemu m.in. w związku z opracowaniem spisu wierzytelności.
- 4) **Tak więc oczywistym jest, iż sąd, otwierając PPU Spółki, na podstawie wniosku o otwarcie PPU oraz załączonych do niego dokumentów trafnie uznał, że w świetle przepisu art. 6 ust. 3 Pr. Res., Spółka jest co najmniej zagrożona niewypłacalnością – a więc spełnione są ustawowe przesłanki otwarcia przyspieszonego postępowania układowego wobec Spółki.**

Z perspektywy dzisiejszej wiedzy o sytuacji Spółki w maju 2018 roku, nie ma podstaw, aby zakwestionować to oświadczenie Spółki.

6. Twierdzenie NIK nr 6: W ramach przyspieszonego postępowania układowego nie ustalono wartości portfeli wierzytelności, aktywów, w tym wartości certyfikatów inwestycyjnych, co pozwoliłoby dostosować propozycje układowe do możliwości spółki.

Powyższe Twierdzenie NIK jest fałszywe i w sposób oczywisty sprzeczne z treścią akt PPU Spółki i treścią raportów bieżących publikowanych przez Spółkę.

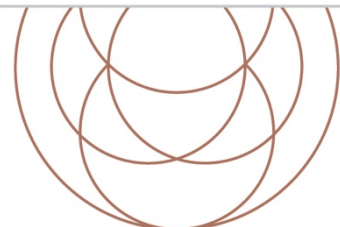
- 1) Wbrew Twierdzeniu NIK, w toku PPU nowy zarząd Spółki w wyniku prowadzonych intensywnie prac nad weryfikacją i urealnieniem (ustaleniem prawidłowej) wartości portfeli wierzytelności i certyfikatów inwestycyjnych poszczególnych funduszy własnych Spółki, dokonał – w oparciu o dane sporządzone przez ZPW – ustalenia wartości portfeli wierzytelności oraz innych aktywów, co pozwoliło na urealnianie składanych przez Spółkę propozycji układowych, w tym w zakresie poziomu zaspokojenia wierzycieli z poszczególnych grup, do realnych możliwości Spółki.
- 2) Konieczność prowadzenia prac nad urealnieniem wartości portfeli wierzytelności i certyfikatów inwestycyjnych poszczególnych funduszy własnych wynikała z bezprecedensowych fałszerstw i nieprawidłowości (na niespotykaną dotąd skalę), jakich dopuścił się poprzedni zarząd w zakresie wycen

portfeli wierzytelności i samych sprawozdań finansowych Spółki (co potwierdzają decyzje KNF i Prezesa UOKiK³).

³ W szczególności były to:

- 1) Decyzja KNF w przedmiocie naruszenia przez GetBack przepisów ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi („ustawa o funduszach inwestycyjnych”). Sankcja administracyjna: cofnięcie GetBack zezwolenia na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszu sekurytyzacyjnego.
- 2) Decyzja KNF z 28 października 2022 r., nakładająca na Annę Paczuska – byłego członka zarządu GetBack SA (obecnie CAPITEA SA): karę pieniężną w wysokości 2 100 000 zł, karę pieniężną w wysokości 700 000 zł, karę pieniężną w wysokości 550 000 zł za niewykonanie i nienależyte wykonanie przez Spółkę obowiązków informacyjnych, co stanowiło naruszenie co stanowiło naruszenia art. 17 ust. 1 w zw. z art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.
- 3) Decyzja KNF z 26 sierpnia 2022 r., nakładająca na Marka Patulę – byłego członka zarządu GetBack SA (obecnie CAPITEA SA): karę pieniężną w wysokości 1 900 000 zł, karę pieniężną w wysokości 550 000 zł, karę pieniężną w wysokości 450 000 zł, za niewykonanie i nienależyte wykonanie przez GetBack SA obowiązków informacyjnych, co stanowiło naruszenie co stanowiło naruszenia art. 17 ust. 1 w zw. z art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.
- 4) Decyzja KNF z 26 sierpnia 2022 r. nakładająca na Konrada Kąkolewskiego kary pieniężne w wysokości: a) 2 100 000 zł za dziewięciokrotne nienależyte wykonanie przez Spółkę obowiązku informacyjnego związanego z przekazywaniem do wiadomości publicznej informacji poufnych o emisjach obligacji w trybie ofert prywatnych, przeprowadzonych przez Spółkę w latach 2017-2018, b) 700 000 zł za niewykonanie przez Spółkę obowiązku informacyjnego, poprzez nieprzekazanie do wiadomości publicznej informacji poufnej powstałej najpóźniej 28 marca 2018 r. o braku realizacji umowy nabycia portfeli wierzytelności na rynku hiszpańskim, zawartej w 2018 r. przez podmiot z grupy kapitałowej GetBack SA oraz o utracie depozytu w wysokości 6,1 mln EUR, c) 550 000 zł za niewykonanie przez Spółkę 21 razy obowiązku informacyjnego, poprzez nieprzekazanie do wiadomości publicznej informacji poufnych, dotyczących niewywiązania się w 2018 r. ze zobowiązań wynikających z wyemitowanych obligacji przez GetBack SA, polegających na nieterminowym wykupie obligacji, braku wykupu obligacji oraz braku zapłaty odsetek od obligacji.
- 5) Decyzja KNF z 26 sierpnia 2022 r., nakładająca na Mariusza Brysika – byłego członka zarządu GetBack SA karę pieniężną w wysokości 1 700 000 zł, karę pieniężną w wysokości 550 000 zł, karę pieniężną w wysokości 650 000 zł za niewykonanie i nienależyte wykonanie przez Spółkę obowiązków informacyjnych, co stanowiło naruszenie co stanowiło naruszenia art. 17 ust. 1 w zw. z art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.
- 6) Decyzja KNF z 22 lipca 2022 r., nakładająca na Pawła Trybuchowskiego – byłego członka zarządu GetBack SA karę pieniężną w wysokości 1 100 000 zł za czterokrotne nienależyte wykonanie przez Spółkę obowiązków informacyjnych związanych z przekazywaniem do wiadomości publicznej informacji poufnych o emisjach obligacji w trybie ofert prywatnych przeprowadzonych przez Spółkę w 2017 r., co stanowiło naruszenie art. 17 ust. 1 w zw. z art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.
- 7) Decyzja KNF z 14 października 2022 r., nakładająca na Bożenę Solską – byłego członka zarządu GetBack SA: karę pieniężną w wysokości 1 700 000 zł, karę pieniężną w wysokości 550 000 zł, karę pieniężną w wysokości 700 000 zł za niewykonanie i nienależyte wykonanie obowiązku informacyjnego, co stanowiło naruszenia art. 17 ust. 1 w zw. z art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.
- 8) Decyzja KNF z 2 grudnia 2022 r., nakładająca na Kennetha Williama Maynarda – byłego członka rady nadzorczej karę pieniężną w wysokości 70 000 zł, karę pieniężną w wysokości 20 000 zł, karę pieniężną w wysokości 25 000 zł, karę pieniężną w wysokości 150 000 zł za niewykonanie i nienależyte wykonanie obowiązku informacyjnego przez GetBack SA, co stanowiło naruszenie art. 17 ust. 1 w zw. z art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.
- 9) Decyzja KNF z 28 października 2022 r., nakładająca na Jarosława Śliwę – byłego członka rady nadzorczej GetBack SA karę pieniężną w wysokości 70 000 zł, karę pieniężną w wysokości 20 000 zł, karę pieniężną w wysokości 25 000 zł, za

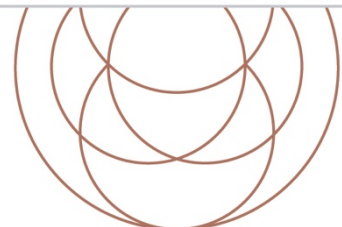
Konsekwencją powyższego było następnie każdorazowe urealnienie propozycji układowych złożonych przez Spółkę w toku PPU Spółki.

- 3) Informacje o wynikach tych działań były publikowane przez Spółkę w formie raportów bieżących dotyczących wyników weryfikacji faktycznej sytuacji finansowej Spółki oraz jej grupy oraz wpływu zdiagnozowanych anomalii i nieprawidłowości na ERC i wartość portfeli wierzytelności:

---

niewykonanie i nienależyte wykonanie obowiązku informacyjnego, co stanowiło naruszenie art. 17 ust. 1 w zw. z art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.

- 10) Decyzja KNF z 18 listopada 2022 r., nakładająca na Alicję Kornasiewicz – byłego członka rady nadzorczej GetBack SA karę pieniężną w wysokości 70 000 zł, karę pieniężną w wysokości 20 000 zł, karę pieniężną w wysokości 25 000 zł za niewykonanie i nienależyte wykonanie obowiązku informacyjnego przez GetBack SA, co stanowiło naruszenie art. 17 ust. 1 w zw. z art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.
- 11) Decyzja KNF z 16 grudnia 2022 r. otwiera się w nowej karcie, nakładającej na Wojciecha Łukawskiego – byłego członka Rady Nadzorczej GetBack SA karę pieniężną w wysokości 70 000 zł, karę pieniężną w wysokości 20 000 zł, karę pieniężną w wysokości 30 000 zł za niewykonanie i nienależyte wykonanie przez Spółkę obowiązków informacyjnych, co stanowiło naruszenia art. 17 ust. 1 w zw. z art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.
- 12) Decyzja KNF z 14 października 2022 r. Kara pieniężna w łącznej wysokości 35 000 zł za niewykonanie i nienależyte wykonanie obowiązku informacyjnego przez GetBack SA, co stanowiło naruszenia art. 17 ust. 1 w zw. z art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.
- 13) Decyzja KNF z 3 września 2021 r. nakładająca na Konrada Kąkolewskiego karę pieniężną w wysokości 900 000 zł za naruszenia obowiązków informacyjnych przez Spółkę w zakresie sporządzania śródrocznych raportów okresowych za 2017 r., tj. sporządzenie skonsolidowanego i jednostkowego raportu za I półrocze 2017 r., skonsolidowanego i jednostkowego raportu za III kwartał 2017 r.
- 14) Decyzja KNF z 11 lutego 2022 r. - ostateczna decyzja utrzymująca w mocy decyzję z 16 grudnia 2020 r. nakładającą na (...) byłego członka zarządu GetBack SA karę pieniężną w wysokości 800 000 zł za nienależyte wykonanie obowiązków informacyjnych przez Spółkę w zakresie sporządzania śródrocznych raportów okresowych za 2017 r.,
- 15) Decyzja KNF z 11 lutego 2022 r. - ostateczna decyzja utrzymująca w mocy decyzję z 16 grudnia 2020 r. nakładającą na (...) byłego członka zarządu GetBack SA karę pieniężną w wysokości 900 000 zł za nienależyte wykonanie obowiązków informacyjnych przez Spółkę w zakresie sporządzania śródrocznych raportów okresowych za 2017 r.
- 16) Decyzja KNF z 11 lutego 2022 r. - ostateczna decyzja utrzymująca w mocy decyzję z 16 lipca 2021 r. nakładającą na (...) – byłego członka zarządu GetBack SA karę pieniężną w wysokości 550 000 zł za nienależyte wykonanie obowiązków informacyjnych przez Spółkę w zakresie sporządzania śródrocznych raportów okresowych za 2017 r.
- 17) Decyzja KNF z 16 lipca 2021 r. nakładająca na (...), pełniącego w okresie od 19 kwietnia 2012 r. do 1 grudnia 2017 r. funkcję członka zarządu GetBack SA karę pieniężną w wysokości 850 000 zł za naruszenia obowiązków informacyjnych przez Spółkę w zakresie sporządzania śródrocznych raportów okresowych za 2017 r.
- 18) Decyzja KNF z 11 lutego 2022 r. - ostateczna decyzja utrzymująca w mocy decyzję z 16 grudnia 2020 r. nakładającą na (...)1 byłego członka zarządu GetBack SA karę pieniężną w wysokości 750 000 zł za nienależyte wykonanie obowiązków informacyjnych przez Spółkę w zakresie sporządzania śródrocznych raportów okresowych za 2017 r.
- 19) Decyzje KNF z 20 sierpnia 2021 r. nakładające na byłych członków rady nadzorczej i zarządu GetBack S.A. kary pieniężne, za rażące naruszenia obowiązków informacyjnych przez GetBack SA z siedzibą w Warszawie w zakresie śródrocznych raportów okresowych za 2017 r.
- 20) Decyzja UOKiK z dnia 23 listopada 2018 r. w przedmiocie działań Getback S.A. stanowiących nieuczciwe praktyki rynkowe i naruszające zbiorowe interesy konsumentów i dobre obyczaje.
- 21) Decyzja UOKiK z dnia 27 kwietnia 2020 r. w przedmiocie działań Getback S.A. wprowadzających konsumentów w błąd w toku oferowania obligacji oraz naruszające zbiorowe interesy konsumentów.

- a) **RAPORT ESPI 96/2018 z 18 lipca 2018 r. – wskazujący na ERC w kwocie 2,16 mld zł oraz wartość portfeli wierzytelności na kwotę 1,27 mld zł oraz**
- b) **RAPORT ESPI 106/2018 z dnia 22 sierpnia 2018 r. – wskazujący na ERC w kwocie 2,272 mld zł oraz wartość portfeli wierzytelności na kwotę 1,323 mld zł.**

Poziom prognozy odzysków z portfeli wierzytelności funduszy przedstawiony w ww. raportach ESPI został oszacowany zgodnie z ustawą z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz statutami funduszy własnych przez ZPW działający na zlecenie Towarzystw Funduszy Inwestycyjnych zarządzających tymi funduszami własnymi Spółki. Był to więc najbardziej zobiektywizowany mechanizm ustalenia prognozy odzysków.

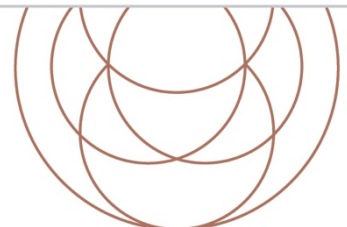
7. Twierdzenie NIK nr 7: W ramach przyspieszonego postępowania układowego nie weryfikowano przyczyn zmniejszenia zaspokojenia wierzycieli będących następstwem przedkładanych przez dłużnika zmienionych propozycji układowych.

Powyższe Twierdzenie NIK jest fałszywe i w sposób oczywisty sprzeczne z treścią akt PPU Spółki.

- 1) **Jak wskazano w stanowisku Spółki do Twierdzenia NIK nr 4, w toku PPU prowadzone były prace nad weryfikacją wartości portfeli wierzytelności i certyfikatów inwestycyjnych poszczególnych funduszy własnych Spółki.**

Powyższe prace były prowadzone we współpracy z ZPW działającym na zlecenie TFI zarządzających funduszami własnymi Spółki – to ZPW, dysponując niezbędnymi danymi, w tym krzywymi benchmark'owymi, sporządził prognozę odzysków funduszy własnych Spółki, będącą podstawą do aktualizacji propozycji układowych w toku PPU Spółki.

- 2) **Zdiagnozowanie przez Spółkę i jej zewnętrznych doradców (w tym Ernst&Young) oraz przez ZPW kolejnych nieprawidłowości, powodowało urealnianie poziomu ERC oraz składanych w toku PPU Spółki propozycji układowych, w szczególności w zakresie poziomu zaspokojenia gotówkowego wierzycieli z poszczególnych grup.** Przyczyną obniżenia poziomu zaspokojenia wierzycieli w związku z ww. urealnieniem, były zdiagnozowane nieprawidłowości w działalności Spółki przed otwarciem PPU Spółki oraz zafałszowywanie faktycznej sytuacji finansowej Spółki przez poprzedni jej Zarząd.
- 3) **Spółka w tym zakresie zachowywała pełną transparentność informując o wszystkim Sędziemu-komisarza, Nadzorcę Sądowego oraz Radę Wierzycieli, co znajduje swoje odzwierciedlenie w aktach PPU Spółki.**
- 4) **Dodatkowo, jak również już wskazywano powyżej, Spółka opublikowała dwa raporty bieżące dotyczące wyników weryfikacji faktycznej sytuacji finansowej Spółki oraz grupy GetBack, oraz wpływie zdiagnozowanych anomalii na prognozę odzysków i wartość portfeli wierzytelności (raporty bieżące z 18 lipca 2018 r. oraz 22 sierpnia 2018 r. (odpowiednio raporty 96/2018 i 106/2018, w których Spółka podała zaktualizowaną wartość ERC oraz portfeli wierzytelności).**

8. Twierdzenie NIK nr 8: W ramach przyspieszonego postępowania układowego nie dysponowano sprawozdaniami finansowymi.

Powyższe Twierdzenie NIK jest fałszywe i w sposób oczywisty sprzeczne z treścią akt PPU Spółki i treścią raportów bieżących publikowanych przez Spółkę.

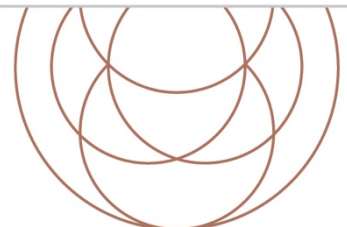
- 1) **Sprawozdania finansowe (w formie w jakiej na dany moment były możliwe do sporządzenia) były sporządzane w toku PPU Spółki.**
- 2) **W toku PPU Spółki, Spółka przygotowała i opublikowała:**
  - a) Wstępne niezaudytowane skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej GetBack za rok 2017 (RAPORT ESPI 84/2018 z 30 maja 2018 r.),
  - b) Wstępne niezaudytowane skonsolidowane sprawozdanie finansowe GetBack S.A. w restrukturyzacji i Grupy Kapitałowej GetBack za I połowę 2018 roku (RAPORT ESPI 117/2018 z 5 października 2018 r.).
- 3) Treść tych sprawozdań w szczególności w odniesieniu do wartości ERC czy wartości portfeli wierzytelności należących do Spółki (i jej grupy) odzwierciedlała stan wiedzy osób podpisujących te sprawozdania na datę ich przygotowania.

Jak to zostało wskazane w pkt 6 powyżej, wiedza ta ewoluowała wraz z postępem prac nowego zarządu Spółki nad urealnieniem wartości portfeli wierzytelności i certyfikatów inwestycyjnych poszczególnych funduszy własnych, konieczność prowadzenia których wynikała z bezprecedensowych fałszerstw i nieprawidłowości (na niespotykaną dotąd skalę), jakich dopuścił się poprzedni zarząd w zakresie wycen portfeli wierzytelności i samych sprawozdań finansowych Spółki i jej grupy.

- 4) Ponadto, w wykonaniu zobowiązania wynikającego z zarządzenia wydanego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu, Wydział VIII Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych z dnia 27 marca 2019 r. (na wniosek aktywnie uczestniczącego w toku PPU Spółki Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Warszawie) w dniu 16 maja 2019 r. Zarząd Spółki opublikował wstępne sprawozdanie finansowe jednostkowe Spółki za 2018 rok (raport ESPI 41/2019).

Dane finansowe zawarte w tym sprawozdaniu były zasadniczo spójne z treścią propozycji układowych złożonych przez Spółkę w dniu 21 stycznia 2019 r., a które zostały przyjęte podczas Zgromadzenia Wierzycieli w dniu 22 stycznia 2019 r. oraz zostały zatwierdzone postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej, Wydział VIII Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych z dnia 6 czerwca 2019 r.

W szczególności, dane zawarte w wyżej powołanym wstępnym sprawozdaniu, uzasadniały zaproponowaną skalę redukcji zobowiązań układowych, w szczególności dotyczącą największej grupy wierzycieli z tytułu obligacji Spółki oraz udzielonych pożyczek (Grupa 1) – wynoszącą 75%.

9. Twierdzenie NIK nr 9: W ramach przyspieszonego postępowania układowego nie przesłuchano żadnego świadka – odbierano jedynie oświadczenia, co wyklucza odpowiedzialność karną za ewentualne składanie fałszywych zeznań.

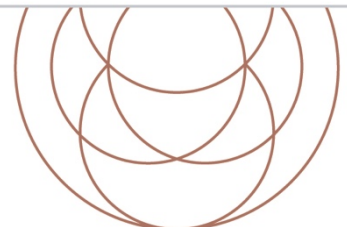
Sformułowany w powyższym Twierdzeniu NIK „zarzut” jest całkowicie bezpodstawny i oderwany od przepisów Pr. Res.

Autor tego Twierdzenia NIK albo nie posiada stosownej wiedzy albo zdaje się zapominać, że w postępowaniu restrukturyzacyjnym nie prowadzi się co do zasady klasycznego postępowania dowodowego i w konsekwencji, co do zasady, nie przesłuchuje się świadków. Co więcej, lakoniczność twierdzeń NIK w ramach tego zarzutu nie pozwala na stwierdzenie, jacy świadkowie i na jakie okoliczności (relewantne na gruncie Pr. Res. i toczącego się PPU Spółki) mieliby zdaniem NIK zostać przesłuchani w toku PPU Spółki.

- 1) Spółce nie są znane, w szczególności z treści protokołów z poszczególnych posiedzeń zgromadzenia wierzycieli Spółki oraz rozpraw Sądu mających miejsce w toku PPU Spółki, okoliczności aby Sąd/Sędzia-komisarz rozpoznawali wnioski dowodowe, w szczególności o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka, zgłoszone przez uczestników postępowania. Wnioski takie po prostu nie były zgłoszone przez któregokolwiek z uczestników postępowania.
- 2) Tymczasem pamiętać należy, iż postępowanie restrukturyzacyjne zgodnie z art. 209 Pr. Res. jest prowadzone według zasad przewidzianych dla postępowania procesowego, w którym co do zasady dowód z przesłuchania świadków przeprowadzony jest nie z inicjatywy sądu, ale z inicjatywy uczestników danego postępowania; skoro więc żaden z uczestników postępowania nie uznał za potrzebne zgłoszenie formalnego wniosku o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadka – nie można czynić Sądowi zarzutu z tego, że w toku PPU Spółki, w ramach którego co do zasady nie prowadzi się postępowania dowodowego – Sąd takich świadków samodzielnie nie przesłuchał.
- 3) Niezależnie od powyższego należy z całą stanowczością podkreślić, że (co wynika z akt PPU Spółki) w toku PPU Spółki zapewniona została, w szczególności przez Sędziego-komisarza oraz Sąd, możliwość wypowiedzi oraz przedstawienia stanowiska (w tym również na piśmie) przez wszystkie zainteresowane osoby, a zwłaszcza przez wierzycieli Spółki, co potwierdzone jest treścią wyżej już powołanych protokołów z poszczególnych posiedzeń zgromadzenia wierzycieli oraz posiedzeń sądu.

Przykładowo, już tylko analiza samych protokołów wskazuje, że wierzyciele zabierali głos w toku posiedzenia, składając różne wnioski, przy czym nie były to wnioski dowodowe, w szczególności o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka bądź strony. I tak:

- e) na zgromadzeniu w dniu 22 stycznia 2019 r. głos zabierali, m.in.:
  - i. Nadzorca Sądowy,
  - ii. Kurator obligatariuszy
  - iii. Członkowie Rady Wierzycieli
  - iv. Irena Krynicka,
  - v. Alina Grączewska,
  - vi. KIF Kancelaria Prawna Sp. z o.o.,
  - vii. Globus Sp. z o.o.,
  - viii. Janusz Adam Pietrzak;

d) na rozprawie w dniu 27 marca 2019 r. głos zabierali, m.in.:

- i. Marek Forster,
- ii. Janusz Słupek;

e) na rozprawie w dniu 29 marca 2019 r. głos zabierali, m.in.:

- i. Marek Forster,
- ii. Janusz Słupek,
- iii. Pełnomocnik funduszy Nationale Nederlanden,
- iv. Zbigniew Garncarek,
- v. r.pr. Maciej Różycki.

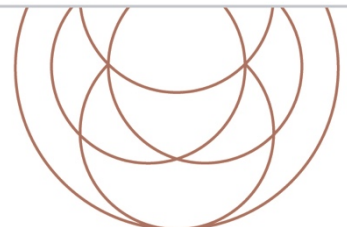
10. Twierdzenie NIK nr 10: Sąd zatwierdził układ, pomimo że dłużnik nie realizował zobowiązań po dniu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego.

Powyższe twierdzenie NIK jest gołosłowne i nieprawdziwe. W szczególności nie znajduje ono oparcia w dokumentach znajdujących się w aktach PPU Spółki.

- 1) NIK nie wskazuje jakich zobowiązań Spółka rzekomo nie realizowała po dniu otwarcia PPU Spółki.
- 2) W aktach PPU Spółki znajduje się szereg pism Spółki i jej pełnomocników procesowych potwierdzających, że Spółka realizowała wszelkie zobowiązania Sądu (Sędziego-komisarza) nałożone na nią w toku PPU Spółki.

Potwierdzają to w szczególności następujące pisma Spółki znajdujące się w aktach PPU Spółki:

- a) pismo pełnomocnika Spółki z dnia 31 października 2018 r. (karta 4077 akt PPU Spółki) – **wykonanie postanowienia** z dnia 9 października 2018 r. zobowiązującego Dłużnika do ścisłego informowania nadzorca sądowego oraz sędziego komisarza na bieżąco o realizacji procesu inwestorskiego – przekazania aktualnych informacji w tym zakresie,
- b) pismo pełnomocnika Spółki z dnia 6 listopada 2018 r. (karta 4109 akt PPU Spółki) – **wykonanie zobowiązania** z dnia 9 października 2018 r. – przedłożenie alternatywnych dla już złożonych przez Spółkę propozycji układowych zatwierdzonych przez Zarząd Spółki,
- c) pismo pełnomocnika Spółki z dnia 15 lutego 2019 r. (karta 834 akt PPU Spółki) – wykonanie **zarządzenia** zobowiązującego pełnomocnika dłużnika do bieżącego zapoznawania się z treścią zastrzeżeń w aktach,
- d) pismo Spółki z dnia 22 marca 2019 r. (karta 8302 akt PPU Spółki) – wykonanie zarządzenia Sądu z dnia 5 marca 2019 r. w zakresie przekazania sprawozdań finansowych za rok 2016, 2017, śródrocznego sprawozdania finansowego za okres 01.01-30.06.2018 r., wykazu transakcji polegających na zbyciu składników majątku Dłużnika, które miały miejsce w toku postępowania,

wykazu transakcji przekraczających 500.000 zł w toku postępowania, wypowiedzenie umowy kredytowej przez mBank.

- 3) **Wbrew twierdzeniom NIK, z lektury akt PPU Spółki wynika jednoznacznie, że Spółka realizowała na bieżąco nałożone na nią przez Sędziego-komisarza, a następnie Sąd, zobowiązania, a gdy napotykała obiektywne przeszkody w ich realizacji informowała o nich Sąd oraz realizowała je w takim zakresie, w jakim powyższe było w danym czasie możliwe.**

11. Twierdzenie NIK nr 11: Uniemożliwiono wierzycielom ocenę finalnych propozycji układowych przed głosowaniem.

To twierdzenie NIK nie jest prawdziwe.

- 1) Przede wszystkim, przeczy temu twierdzeniu treść Protokołu z posiedzenia Zgromadzenia Wierzycieli Spółki z dnia 22 stycznia 2019 r. Wynika z niego jasno, że propozycje układowe po tym jak zostały złożone przez Spółkę, były szczegółowo wyjaśniane przez reprezentantów Spółki i jej pełnomocników. Ponieważ Zgromadzenie trwało wiele godzin, wierzyciele mieli czas na zapoznanie się z nowymi propozycjami oraz dokonanie ich oceny oraz podjęcie decyzji co do kierunku głosowania nad ww. propozycjami.
- 2) Znajduje to odzwierciedlenie w treści protokołu ze Zgromadzenia Wierzycieli z dnia 22 stycznia 2019 r.

Ponadto, w toku posiedzenia zgromadzenia wierzycieli Spółki w dniu 22 stycznia 2019 r. Sędzia-komisarz zarządził szereg przerw, które dawały wierzycielom Spółki możliwość oceny propozycji układowych, które Spółka złożyła na początku posiedzenia. Pokłosiem tego był szereg wystąpień poszczególnych wierzycieli, którzy na bieżąco przedstawiali swoją ocenę propozycji. Dodatkowo, jak wynika z ww. protokołu, Sędzia – komisarz zobowiązał Spółkę do zredagowania i odczytania całości skorygowanej propozycji układowej przed zarządzeniem ich głosowania.

